

RPW/18515/2017 P
Data: 2017-07-14

Warszawa, dnia 14 lipca 2017 r.

KANCELARIA OGÓLNA MINISTERSTWA ENERGII	
wpłynęło dnia	2017 -07- 14
Mr. Minister	

Sz.P. Krzysztof Tchórzewski
Minister Energii
Ministerstwo Energii
Plac Trzech Krzyży 3/5
Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

Z zadowoleniem przyjęliśmy projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2017 r. poz. 1148) i niektórych innych ustaw („Projekt”), w tym ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Korzystając z Państwa zaproszenia do konsultacji projektu stawiamy do dyspozycji Pana Ministra ekspertów działających w firmach zrzeszonych w naszych izbach. Jednocześnie zwracamy się do Pana Ministra z prośbą o dokonanie korekt w Projekcie oraz podjęcie działań, które pozwolą ochronić uzasadnione interesy i prawa inwestorów z sektora energetyki wiatrowej.

W imieniu naszych Izb zrzeszających m.in. inwestorów zagranicznych, którzy na przestrzeni ostatniej dekady zaangażowali znaczne środki finansowe w powstanie i rozwój energetyki wiatrowej w Polsce, w tym w działające farmy wiatrowe oraz w projekty farm wiatrowych, które osiągnęły status „gotowość do budowy”, a także utworzyli liczne miejsca pracy, z zadowoleniem przyjmujemy część propozycji Ministerstwa Energii. Chcemy jednak również wyrazić zaniepokojenie o przyszłość tego sektora w kontekście niektórych zapisów Projektu oraz zaniepokojenie faktem, że brak jest w proponowanych zmianach ustawowych jakiegokolwiek odniesienia do krytycznej sytuacji na rynku tzw. „zielonych certyfikatów”. Naszym zdaniem – niezależnie od oczekiwanych zmian ustawowych – niezbędne jest podjęcie działań, przy wykorzystaniu istniejących już dziś instrumentów, przede wszystkim poprzez zwiększenie obowiązku umorzenia zielonych certyfikatów w kolejnych latach w stopniu wyższym niż wynika to ze ścieżki zawartej w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 18 października 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz. U. poz. 1229, z późn. zm.).

Z zadowoleniem przyjmujemy natomiast propozycję Ministerstwa Energii w zakresie zapisów projektu zmian Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, które rozstrzygają

jednoznacznie, że części techniczne turbin wiatrowych nie stanowią budowli, czym przecinają spory interpretacyjne wynikające z dotychczasowych zapisów tej Ustawy, a tym samym precyzyjnie definiują podstawę wymiaru podatku od nieruchomości. Niestety Projekt (w obecnym brzmieniu) będzie miał skutki dopiero od momentu jego wejścia w życie, a więc toczące się spory co do wymiaru tego podatku w roku 2017 będą trwały nadal. Pozostaje więc kwestia ustawowego rozstrzygnięcia, że również przez cały 2017 rok podatek od nieruchomości powinien być obliczany wyłącznie od wartości części budowlanych turbiny wiatrowej.

Możliwość zmieniania pozwoleń na budowę dotyczących elektrowni wiatrowych wydanych przed dniem wejścia w życie Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych z dnia 20 maja 2016 r. oraz wydanych na podstawie art. 13 ust. 3 tejże Ustawy (tzn. postępowania w przedmiocie pozwolenia na budowę, wszczętego i niezakończonego do dnia wejścia w życie Ustawy z zastosowaniem dotychczasowych przepisów) oraz zachowanie ich ważności zgodnie z ustawą Prawo budowlane jest również krokiem we właściwym kierunku, który przyjmujemy z zadowoleniem.

Stoimy jednak na stanowisku, że zasady realizacji projektów wiatrowych (czy już posiadających czy też będących w trakcie uzyskiwania pozwolenia na budowę) nie mogą dyskryminować tego sektora polskiej gospodarki oraz powinny w pełni chronić prawa nabyte inwestorów. W związku z tym zwracamy się do Pana Ministra z prośbą o uwzględnienie następujących postulatów:

- wydłużenie z 24 do 36 miesięcy terminu na wytworzenie, wprowadzenie do sieci i sprzedaż po raz pierwszy w ramach systemu aukcyjnego energii elektrycznej z elektrowni wiatrowej, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji. W obecnym brzmieniu Ustawy o OZE termin ten wynosi 48 miesięcy. Jego skrócenie do 24 miesięcy stanowi istotne zagrożenie z punktu widzenia możliwości realizacji projektów wiatrowych, które wygrały aukcję – chociażby ze względu na czas potrzebny do „zamknięcia” finansowania inwestycji, zmobilizowania wykonawcy prac budowlanych, dostawę turbin oraz wykonanie prac związanych z przyłączeniem do sieci. Warto zaznaczyć, że np. w Hiszpanii termin ten wynosi 30 miesięcy, a warunki klimatyczne tam panujące pozwalają na realizację budowy przez cały rok, podczas gdy w Polsce wykonywanie prac budowlanych w okresie grudzień-marzec jest w praktyce niemożliwe;
- w zakresie umów o przyłączenie do sieci: zmiana w zakresie terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii. Ustawowy termin określony kiedyś na dzień 4 maja 2019 r. jest dziś terminem zupełnie nierealnym, zagrażającym istnieniu większości projektów OZE. Należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 7 ust. 2a ustawy - Prawo energetyczne, zmienionym na mocy Ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw, termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła

energii nie może być dłuższy niż 48 miesięcy. Przy czym termin ten w umowach o przyłączenie zawartych przed dniem wejścia w życie Ustawy o OZE, tj. 4 maja 2015 r., na podstawie których nie zrealizowano przyłączenia do sieci do dnia wejścia w życie ww. nowelizacji Ustawy o OZE, tj. 1 lipca 2016 r., należało dostosować do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy – Prawo energetyczne. Jednocześnie w odniesieniu do ww. umów przyłączeniowych termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii nie mógł być dłuższy niż 48 miesięcy od dnia wejścia w życie Ustawy o OZE, tj. 4 maja 2015 r. (czyli nieprzekraczalny termin to 4 maja 2019 r.) Natomiast niedostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej we wskazanym w umowie o przyłączenie terminie może stanowić podstawę do wypowiedzenia tejże umowy. Tym samym należy wskazać, iż proponowana zmiana Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych polegająca wyłącznie na „zachowaniu ważności” pozwoleń na budowę (planowane uchylene art. 13 ust. 2 Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych z dnia 20 maja 2016 r.) nie jest wystarczająca dla stabilizacji rynku w zakresie znaczniejszości projektów kwalifikujących się do uczestnictwa w aukcji, bowiem przewidywany dla nich wolumen w aukcji w 2017 r. (o ile aukcja w danym koszyku zostanie zorganizowana), niesie ze sobą poważne ryzyko tzw. underbiddingu z powodu możliwej utraty istotnego prawa projektowego jakim jest umowa o przyłączenie do sieci. Naszym zdaniem możliwość wypowiedzenia umów o przyłączenie z powodu naruszenia przez inwestora terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła nie powinna mieć zastosowania do tych inwestorów, którzy posiadają zaświadczenie o prekwalifikacji, upoważniające do uczestnictwa w aukcjach organizowanych przez Prezesa URE.

Analiza dobrych praktyk w innych krajach wskazuje na zasadność kilku kolejnych zmian Projektu:

- propozycja dotycząca publikacji harmonogramu aukcji, który określa maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii planowaną do sprzedaży w drodze aukcji, w trzech kolejnych latach kalendarzowych, podlegającego dodatkowo konsultacjom publicznym, jest naszym zdaniem krokiem we właściwym kierunku, ale wymaga uzupełnienia o ilości MWh w poszczególnych koszykach technologicznych i nadania harmonogramowi charakteru prawnie wiążącego a nie jedynie informacyjnego;
- naszym zdaniem niezrozumiałym podejściem jest wydzielenie jednego, tego samego koszyka technologicznego dla farm wiatrowych na lądzie oraz dla instalacji fotowoltaicznych. Technologie te są czołowymi i najtańszymi technologiami OZE w Europie i na świecie. Odpowiedni miks technologiczny tych technologii może doprowadzić do stabilizacji systemu elektroenergetycznego. Konkurencja tych dwóch technologii w jednym koszyku wydaje się niewłaściwym rozwiązaniem, które

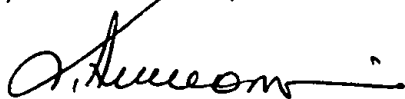
może w konsekwencji doprowadzić do znacznego wzrostu bezpośrednich i pośrednich kosztów OZE;

- pragniemy wskazać, że np. w Bawarii, pomimo utrzymania minimalnej odległości od zabudowań na poziomie dziesięciokrotności wysokości całkowitej elektrowni wiatrowej, dopuszcza się odstępstwo od tej reguły w przypadku istniejących elektrowni wiatrowych w momencie wejścia w życie ustawy, kiedy lokalne władze postanowią inaczej, poprzez uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Czerpiąc więc w pełni z przykładu Bawarii, Ustawa, naszym zdaniem, powinna uwzględnić podobny mechanizm dla elektrowni wiatrowych jeszcze niewybudowanych, poprzez umożliwienie odstępstwa od ogólnej zasady, jeżeli w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, uchwalonego większością głosów Rady Gminy określi się inną odległość (przy zachowaniu obowiązujących norm środowiskowych w szczególności dotyczących dopuszczalnego hałasu);
- należy też przypomnieć, iż nowelizacją Ustawy o OZE z 2016 r., pomimo braku stosownych analiz co do kosztów takiej zmiany, postanowiono o usunięciu z początkiem 2018 roku obowiązku zakupu energii dla instalacji o mocy ponad 500 kW, w tym przypadku proponujemy co najmniej kilkukrotne podwyższenie tego progu, tak aby ochrona przychodów instalacji OZE obejmowała najmniejsze projekty wiatrowe oraz inne instalacje OZE mniejszych rozmiarów, próg 500 kW jest niewystarczający i dotyczy małych źródeł, które zgodnie z proponowanymi przez Pana Ministra zmianami (lecz dotyczy to tylko nowych instalacji z kilku wybranych technologii) byłyby objęte systemem FIT co jest jednocześnie stosownym dowodem na niezmiernie niskie zawieszenie progu dla obowiązku zakupu energii po średniej cenie Prezesa URE po nowelizacji z roku 2016.

Wierzymy, że dzięki ponownej stabilizacji otoczenia regulacyjnego dla odnawialnych źródeł energii Polska ma szansę na poprawę swojego bezpieczeństwa energetycznego oraz na tworzenie licznych lokalnych, „zielonych” miejsc pracy.

Dziękujemy Panu Ministrowi za otwartość na dialog z przedstawicielami sektora zrzeszonymi w naszych izbach, których reprezentujemy.

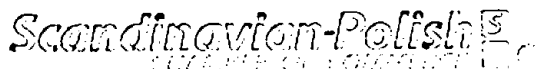
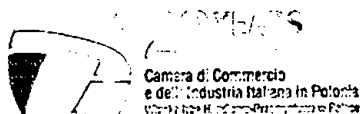
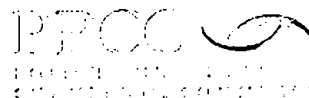
Z wyrazami szacunku,

Stefan Bekir Assanowicz

Prezes Rady Polsko – Hiszpańskiej Izby Gospodarczej

W imieniu: Advantage Austria, Francusko-Polskiej Izby Gospodarczej, Niderlandzko-Polskiej Izby Gospodarczej, Polsko-Hiszpańskiej Izby Gospodarczej, Polsko-Niemieckiej Izby Przemysłowo-Handlowej, Polsko-Portugalskiej Izby Gospodarczej, Skandynawsko – Polskiej Izby Gospodarczej, Polsko – Szwajcarskiej Izby Gospodarczej i Włoskiej Izby Handlowo – Przemysłowej w Polsce.

Przemysłowej w Polsce.
Izby Gospodarczej, Polsko - Szwajcarskiej Izby Gospodarczej i Włoskiej Izby Handlowo -
Przemysłowo-Handlowej, Polsko-Portugalskiej Izby Gospodarczej, Skandynawsko - Polskiej
Izby Gospodarczej, Polsko-Hiszpańskiej Izby Gospodarczej, Polsko-Niemieckiej Izby
W imieniu: Advantage Austria, Francusko-Polskiej Izby Gospodarczej, Niderlandzko-Polskiej

AUSTRIA
ADVANTAGE

FORNIA H. SZKAPKA
IZBY GOSPODARZEJ
POLSKO - SZWAJCARSKA
I WŁOSKA

Przemysłowa Izba Handlowo-Przemysłowa
i Handlowo-Przemysłowa
Polsko-Portugalska